

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Πέμπτη 18 Απριλίου

► 18.00 – 18.17

ΤΑ ΚΑΝΑΡΙΝΙΑ (17'), Γιώργος Κυβερνήτης

Η Πετρίνα και ο Στάθης ήταν ερωτευμένοι απο μικροί. Οι δρόμοι τους όμως, χώρισαν και ο καθένας ακολούθησε τη δική του πορεία. Απέκτησαν παιδιά και εγγόνια και έφτιαξαν τις οικογένειές τους. Αρκετά χρόνια μετά, όταν πια είχαν μείνει μόνοι, συναντήθηκαν ξανά και παντρεύτηκαν για να γεράσουν μαζί. Σήμερα, 85 χρονών, ζουν σε ένα σπίτι στη Σύρο μαζί με τα καναρίνια τους.

Βραβείο Κοινού φεστιβάλ ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 2019

► 18.27 – 19.52

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ (74'), Χρήστος Καπάτος

Πόσα αυτοσχέδια ποιήματα μπορεί να γράψει ένας ογδοντάχρονος; Πόσα τσιλιμπουρδίσματα μπορεί να ανακαλέσει η γυναίκα του για να τον πειράξει; Και πόσες φορές μετράς τα λεφτά πριν βεβαιωθείς πόσα είναι;

Το 2011, μετά από ένα πολύ σοβαρό ατύχημα ο Χρήστος Καπάτος μετακομίζει με τους γονείς του και ξεκινά να κινηματογραφεί τη νέα του ζωή στο πατρικό. Την ίδια περίοδο, ο πατέρας του, ο Αντώνης, αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα ομιλίας, λόγω μιας σειράς εγκεφαλικών επεισοδίων. Οι μόνοι που μπορούν να τον κατανοήσουν είναι ο γιός του και η σύζυγός του. Και ενώ ο Χρήστος αρχικά επιδιώκει να απεικονίσει την αγωνία, τον φόβο, το χιούμορ, τη γραφικότητα και την μπαναλιτέ της καθημερινότητας στην ημιλούμπεν Ελλάδα της κρίσης, τελικά βρίσκει ένα νέο μοντέλο συνύπαρξης και μαζί με αυτό, τη φωνή του Αντώνη.

► 20.02 – 20.27

ROMA– ATHENS (25'), Thomas Kunstler

Η πραγματική ιστορία ενός αγοριού από τη Ρώμη που περπάτησε ως την Αθήνα με τα πόδια για να πει σε μια κοπέλα ότι την αγαπά.

► 20.30 – 21.00 ► Χαιρετισμός έναρξης

► 21.00 – 22.20

SUGARTOWN– ΓΙΑ ΜΙΑ ΧΟΥΦΤΑ ΨΗΦΟΥΣ (73 min), Κίμων Τσακίρης

Ο έκπτωτος δήμαρχος Ζαχάρως Πανταζής Χρονόπουλος καταφέρει μια εβδομάδα πριν τις εκλογές να του επιτραπεί να θέσει ξανά υποψηφιότητα για το ανώτατο αξίωμα της πόλης. Αποφασισμένος να νικήσει οριστικά τους αντιπάλους του και «να μην ξαναπατήσουν το πόδι τους στην περιοχή» βάζει σε λειτουργία τα όπλα που τον κρατούν 12 χρόνια απόλυτο άρχοντα της περιοχής.

Μια ταινία για την σχέση των πολιτών με τους πολιτικούς στην Ελλάδα, μια άμεση καταγραφή της εκλογικής διαδικασίας στην ελληνική επαρχία, μια μικρογραφία μιας χώρας που ακόμη ψάχνει σωτήρες για να πάει μπροστά.

► 22.20 – 23.20 ► Masterclass

Ο Κίμων Τσακίρης και συντελεστές της ταινίας μιλούν για την εμπειρία δημιουργίας της ταινίας

Παρασκευή 19 Απριλίου

► 18.00 – 19.55 ► Προβολή και συζήτηση αφιερωμένη στον Γιώργο Καρυπίδη

■ Τελευταίος σταθμός Κρόϊτσμπεργκ 1975 (20'), Γιώργος Καρυπίδης
Ένα κινηματογραφικό βλέμμα στους κατοίκους της συνοικίας Κρόϊτσμπεργκ, του Δυτικού Βερολίνου. Η ταινία προσεγγίζει την καθημερινότητα και τα προβλήματα των ξένων εργατών (γκάσταρμπάιτερ), κυρίως Τούρκων και Ελλήνων, που διεκδικούν την εθνική τους ταυτότητα, μέσα από τη διεθνιστική αλληλεγγύη τους.

■ Ελληνική Κοινότητα Χαϊδελβέργης (31'), Λευτέρης Ξανθόπουλος
Το 1974, και με αφορμή έναν αυθόρμητο έρανο για την Κύπρο, οι Έλληνες περιοχής Χαϊδελβέργης, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, αφού συνειδητοποιούν πως η διεκδίκηση των αιτημάτων τους μπορεί να επιτευχθεί ομαδικά και όχι ατομικά, αποφασίζουν την ίδρυση της Ελληνικής Κοινότητας Χαϊδελβέργης. Η Ελληνική Κοινότητα Χαϊδελβέργης, ερευνά και ανατέμνει το μεταναστευτικό ζήτημα από τη θέση ενός συλλογικού οργάνου, της ίδιας της Ελληνικής Κοινότητας, αποτελεί δε το πρώτο μέρος της βραβευμένης «Τριλογίας της Ξενιτιάς» (τριλογία του ξεριζωμού και της προσφυγιάς).

■ Γράμμα από το Σαρλερουά, 1965 (11.45'), Λάμπρος Λιαρόπουλος
Δέκα χρόνια μετά την πρώτη μεταναστευτική αποστολή Ελλήνων εργατών στα ανθρακωρυχεία του Βελγίου, ο σκηνοθέτης βλέπει από μια ιδιαίτερη προσωπική σκοπιά τη θέση και τα προβλήματα αυτών των εργατών σε μια ευρωπαϊκή χώρα που, ως προς τα υλικά αγαθά, τους προσφέρει τα πάντα, εκτός από την πιθανότητα γυρισμού στην Ελλάδα. Το σενάριο είναι βασισμένο σε μια επιστολή που στέλνει στη μάνα του ένας Έλληνας εργάτης ανθρακωρυχείων στο Σαρλερουά του Βελγίου. Ο εργάτης μιλάει για τη ζωή στο Βέλγιο και για τη σχέση του με την πατρίδα. Αισθάνεται νοσταλγία και βρίσκεται σε αδιέξοδο, παγιδευμένος στην ξενιτιά. Παρακολουθούμε, παράλληλα με την αφήγηση, σκηνές από τη ζωή των Ελλήνων μεταναστών-εργατών στην ξενιτιά.

■ Συνομιλία Λευτέρης Ξανθόπουλος, Μαρία Κομνηνού
Μια συνομιλία με θέμα: 1965 – 1976. Τρία ντοκιμαντέρ από τρεις μεγάλους δημιουργούς πάνω στο ζήτημα της μετανάστευσης των Ελλήνων.

► 20.00 - 21.24

ΜΑΤΑΡΟΑ (84'), Ανδρέας Σιαδήμας

Το Δεκέμβριο του 1945, 150 νέοι επιβιβάζονται στο πλοίο «Ματαρόα» με τελικό προορισμό το Παρίσι. Η δραματική τους έξοδος από τη φλεγόμενη Ελλάδα έμελε να σημαδέψει με ανεξίτηλο τρόπο τις πνευματικές και καλλιτεχνικές εξελίξεις της μεταπολεμικής Ευρώπης. Μια ταινία μεταξύ μνήμης και λήθης για μια γενιά κι ένα ταξίδι που εξακολουθεί να εμπνέει.

► 21.34 - 22.32

ΠΑΤΡΙΔΑ ΑΠΟ ΜΑΡΜΑΡΟ (58'), Μένιος Καραγιάννης

Ο Γερμανός γλύπτης Ingbert Brunk έκανε τη Νάξο πατρίδα του γιατί αγάπησε το μάρμαρό της. Στις πτυχώσεις του ανακαλύπτει μια αρχέγονη ιστορία, στους κρυστάλλους του απελευθερώνει το φως. Θεωρεί το μάρμαρο ζωντανό οργανισμό, και με την τέχνη του μας προσκαλεί να το βιώσουμε. Μέσα από λιτές μορφές, τα έργα του μιλούν για το φως και τον χώρο. Στα γλυπτά του όλα είναι φανερά και τίποτα δεν κρύβεται, ενώ ταυτόχρονα το μυστήριο είναι εκεί.

Ο Ingbert Brunk μιλάει για τον πόνο και την ελευθερία που εμπεριέχει η δημιουργία, ανιχνεύει την έννοια του ξένου, βρίσκει το δικό του τρόπο να υπάρχει ανάμεσα σε δύο πατρίδες.

► 22.42-23.42

ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ (50'), Πάνος Αρβανιτάκης

Οι δραστηριότητες της ΔΕΗ στην περιοχή της Εορδαίας μεταλλάσσουν τον τόπο, κάνουντάς τον να μοιάζει ξένος, ανοίκειος. Σε μια αέναη διαδικασία που δεν σταματά ποτέ, άνθρωποι και μηχανές στήνουν ένα σκηνικό δυσοίωνου μέλλοντος. Ο μόχθος και η ελπίδα διαφυγής εξανθρωπίζουν αυτό τον τόπο.

Σάββατο 20 Απριλίου

► 12.00-15.00 ► Ενημερωτική Ημερίδα

Το ΕΚΟΜΕ και ο ρόλος του στην ανάπτυξη και τις συμπαραγωγές του ελληνικού ντοκιμαντέρ.

► 18.00 - 19.37

INVISIBLE HANDS (97'), Μαρίνα Γιώτη, Γιώργος Σαλαμέ

Ο αιρετικός underground Αμερικανολιβανέζος μουσικός και εθνομουσικολόγος Alan Bishop (Sun City Girls, Sublime Frequencies) προσγειώνεται ως ξένος στο Κάιρο λίγο μετά την επανάσταση του 2011 και ενώνει τις δυνάμεις του με τρεις νέους Αιγύπτιους μουσικούς για να μεταφράσουν τα παλιά τραγούδια του στα Αραβικά. Υπό την καθοδήγηση του Bishop, αυτή η απρόσμενη συνεργασία μεταμορφώνεται στο συγκρότημα The Invisible Hands. Αποτελούμενη από σκηνές fly-on-the-wall, υλικό αρχείου, παράλογες cameo εμφανίσεις και ποιητικές ημερολογιακές αφηγήσεις του Bishop, η ταινία εκτυλίσσεται μεταξύ δύο κρίσιμων εκλογών που σφράγισαν την περίοδο μετά την «Αραβική Άνοιξη» στην Αίγυπτο, αντιπαραβάλλοντας την ιλαροτραγωδία της πολιτικής με την καλλιτεχνική δημιουργία σε μια ταραγμένη περιοχή της περιφέρειας.

► 20.00 - 21.36

OF FATHERS AND SONS (98'), Talal Derki

Υποψήφια για OSCAR καλύτερης ταινίας Ντοκιμαντέρ 2019 / Μεγάλο Βραβείο στο Φεστιβάλ του Sundance το 2018

Ένας Σύρος σκηνοθέτης, ο Talal Derki επιστρέφει στη γη των προγόνων του, κερδίζει την εμπιστοσύνη μιας οικογένειας τζιχαντιστών και παρακολουθεί την καθημερινότητά της για δύο χρόνια. Η κάμερά του στρέφεται κυρίως στα παιδιά που μεγαλώνουν με έναν πατέρα που μοναδικό του όνειρο είναι η εγκατάσταση του Ισλαμικού Χαλιφάτου. Μια ανατριχιαστική αλλά και λυρική εκ των ένδον ματιά στο τι σημαίνει να μεγαλώνεις στο χαλιφάτο, η οποία προσπαθεί να αποτυπώσει τον χειρότερο εφιάλτη μας, προκειμένου να τον δαμάσει.

► 21.37– 22.37 ► Καταγράφοντας το αληθινό πρόσωπο του πολέμου

Συζητούν: Γιώργος Μουτάφης φωτοειδησεογράφος, Τάσος Τέλογλου δημοσιογράφος. Συντονιστής ο Νίκος Μεγγρέλης αντιπρόεδρος EEN.
Συμμετέχει διαδικτυακά ο Ταλάλ Ντερκί.

► 22.40 – 23.40

ΦΑΟΥΕΓΙΑ (60'), Μύρνα Τσάπα

Η ταινία καταγράφει στιγμές από την ζωή της Φαουέγια. Στο κέντρο της ζωής αυτής, βρίσκονται οι διαδρομές στους δρόμους της πόλης, Μοναστηράκι και Ψυρρή, με σκοπό την αναζήτηση τροφών για το τάισμα των αδέσποτων ζώων.

Κυριακή 21 Απριλίου

► 17.30 – 17.58

ΡΙΖΕΣ (28'), Ελίζα Σόρογκα, Αίγλη Δράκου

Το ντοκιμαντέρ αποτυπώνει την καθημερινότητα ηλικιωμένων γυναικών που ζουν μόνες σε απομονωμένα χωριά της Ηπείρου. Με σκηνοθετική προσέγγιση επηρεασμένη από τον ιαπωνικής καταγωγής χορό Butoh που ορίζει και τους ρυθμούς του μοντάζ, αποτελεί μια άχρονη φιλική προσέγγιση με άξονα τη μεταφυσική της γυναικείας ύπαρξης αναδυόμενη μέσα από την ερημιά του άγριου τοπίου. Οι γυναίκες, έχοντας μια ιδιόμορφη σχέση με τον χρόνο, αφηγούνται 'εσωτερικούς διαλόγους' και ιστορίες από το παρελθόν, στιχάκια καρδιάς και τραγούδια που αγάπησαν. Αποτελούν τους τελευταίους εν ζωή φορείς μνήμης των τόπων αυτών.

► 18.08 - 18.58

ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ (50 min), Γιώργος Διδυμιώτης

Οι πρώτοι κάτοικοι φθάνουν στα Κύθηρα πριν 12000 χρόνια. Ένα φορτηγό με αρχαία, συνοδεία περιπολικών, διασχίζει την ενδοχώρα για να φτάσει στο λιμάνι. Ένα μουσείο φτιάχνεται. Ένας εγγονός ρωτάει τον προπάππου του "γιατί σκάβουμε τη γη;" Παράλληλες ιστορίες καλυμμένες με χώμα. Το ίδιο αυτό χώμα που σκάβουμε για ν' ανοίξουμε δρόμους, να θεμελιώσουμε τα σπίτια μας ή να φυτέψουμε τα κηπευτικά μας, το ίδιο αυτό χώμα που έγινε πηλός και τέχνη από τα χέρια των αγγειοπλαστών και ζωγράφων της αρχαιότητας, αυτό το ίδιο χώμα είναι το προστατευτικό σάβανο των αιώνων.

► 19.08 - 20.08

ΛΠ (68'), Χρήστος Πέτρου

Το έργο της Λένας Πλάτωνος, μιας σημαντικής φιγούρας της ελληνικής ηλεκτρονικής σκηνης με ριζοσπαστικές δουλειές που αποδείχθηκαν μπροστά από την εποχή τους, ακούγεται ολοένα περισσότερο διεθνώς χάρη στην επανακυκλοφορία των

δίσκων της και στα remix των τραγουδιών της. Με τη βοήθεια συνεργατών, φίλων και σημερινών Ελλήνων και διεθνών καλλιτεχνών, η ταινία επιστρέφει στην εποχή που δημιουργήθηκαν αυτοί οι επαναστατικοί δίσκοι.

► 20.18 - 21.57

ΓΙΑ ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΟΥΣ, συναντήσεις με τον Γιώργο Μανιάτη (99')

Σταύρος Ψυλλάκης

Ο Γιώργος Μανιάτης (1939-2018), λεγεωνάριος στην Αλγερία στα 18 του, συγγραφέας και μουσικός στη συνέχεια, ορίζει τον εαυτό του ως «δημόσιο κίνδυνο». Η ταινία δεν είναι μια βιογραφία του Μανιάτη. Αναζητά την περιπέτεια της ψυχής του, μιας συνείδησης σε διαρκή εγρήγορση, εμπρηστικής και αυτοπυρπολούμενης. Αλλάζει τη ζωή, όποιος αλλάζει ζωή, λέει.

► 22.07 - 23.07

OBSCURO BARROCO (60'), Ευαγγελία Κρασιώτη

Το Obscuro Barroco μας ταξιδεύει σε μια πόλη των άκρων, το Ρίο ντε Τζανέιρο, ακολουθώντας την εμβληματική φιγούρα της Λουάνα Μουνίζ (1961-2017) για να εξερευνήσει την έννοια της ταυτότητας μέσα από το φύλο, το καρναβάλι και τον πολιτικό ακτιβισμό. Η ταινία ξεκινά σε ένα τροπικό δάσος με ομίχλη και ακολουθεί τη φωνή της Μουνίζ μέσα στην πόλη του Ρίο ντε Τζανέιρο, ένα εργοστάσιο γεμάτο όνειρα και εφιάλτες, έναν τόπο μεταμορφώσεων. Ανάμεσα στα κουστούμια και τις μεταμφιέσεις, τα γυμνά σώματα και τα εντυπωσιακά πυροτεχνήματα του Καρναβαλιού, η ταινία μαρτυράει σε έναν κόσμο όπου η ταυτότητα, η ηλικία και το φύλο είναι ρευστά, ακαθόριστα. Μέσα σε αυτόν τον παλλόμενο κόσμο των πλασμάτων της νύχτας, η σκηνοθέτιδα μας καλεί να αναρωτηθούμε για την βαθύτερη επιθυμία μας να μεταμορφωθούμε, σαν άτομα και σαν κοινωνίες.